Td 006_21

Σαράντα χρό- σαράντα χρόνια φυλακή
και πέντε μες στη πράγκα[1]
αχ βάστα καρδιά μ’ νταγιάντα[2]
και πέντε μες στη πράγκα
αχ βάστα καρδιά μ’ νταγιάντα
κανείς δεν ή- κανείς δεν ήρθε να με δει
από τους συγγενείς μου
συγγενείς κι αξάδελφούς μου
από τους συγγενείς μου
συγγενείς κι αξάδελφούς μου
μόνον Φανιώ μόνον Φανιώ μού έστειλε
ψιλή γραφή μού στέλνει
μυστικά μού παραγγέλνει
ψιλή γραφή μού στέλνει
μυστικά μού παραγγέλνει.
Γιώργη μ’ το μα- Γιώργη μ’ το μαντιλάκι σου
στείλε το να το πλύνω
με τα δάκρυα που χύνω
στείλε το να το πλύνω
με τα δάκρυα που χύνω.

Σαράντα χρόνια φυλακή
και πέντε μες στη πράγκα
αχ βάστα καρδιά μ’ νταγιάντα
κανείς δεν ήρθε να με δει
από τους συγγενείς μου
συγγενείς κι αξάδελφούς μου
μόνον Φανιώ μού έστειλε
ψιλή γραφή μού στέλνει
μυστικά μού παραγγέλνει.
Γιώργη μ’ το μαντιλάκι σου
στείλε το να το πλύνω
με τα δάκρυα που χύνω.

[1] Πράγκα: φυλακή, κάτεργο, βαριές αλυσίδες με χαλκάδες στις άκρες για τα χέρια και τα πόδια βαρυποινιτών (τουρκ. Pranga), από τα ιταλικά (άγκιστρο, γάντζος στην άκρη ξύλου για αχινούς ή φραγκόσυκα).
[2] Νταγιαντώ: υπομένω, αντέχω.